

Acces la justiție pe probleme de mediu - Germania

Šis puslapis išverstas mašininio vertimo priemone ir jo kokybė negali būti užtikrinta.

1. [Dispoziții constituționale](#)
2. [Sistemul judiciar](#)
3. [Accesul la informații](#)
4. [Accesul la justiție în participare publică](#)
5. [Accesul la justiție în caz de acțiuni sau omisiuni](#)
6. [Alte modalități de acces la justiție](#)
7. [Calitate procesuală](#)
8. [Reprezentare legală](#)
9. [Dovezi](#)
10. [Măsuri sau acțiuni în încetare](#)
11. [Costuri](#)
12. [Mecanisme de asistență financiară](#)
13. [Respectarea termenelor](#)
14. [Alte aspecte](#)
15. [În cazul străinilor](#)
16. [Cazuri transfrontaliere](#)

I. Dispoziții constituționale

Articolul 20a din Constituția germană (Grundgesetz), „”, afirmă că statul trebuie să protejeze condițiile de viață naturale și animalele de legislație și de acțiune drept executive și judiciare.

Dar un drept general la un mediu curat, pe care cetățenii le pot invoca direct în proceduri administrative sau judiciare, care nu este prevăzută la prezentul articol. Articolul 19 alineatul (4) conferă calitatea procesuală pentru recurs în fața instanțelor ordinare pentru toate persoanele ale căror drepturi sunt încălcate de o autoritate publică.

Alte dispoziții importante din Grundgesetz afectează responsabilitățile Federation (Bund), cât și statele federale (Länder).

Articolul 72 definește protecția naturii și amenajarea teritoriului. Dacă landurile au competențe legislative în măsura în care Bund nu a reglementat problema. Legislația din principiile generale care reglementează protecția naturii, legislația privind protecția speciilor și privind protecția vieții marine este rezervată Bund.

Normele generale ale dreptului internațional fac parte integrantă din dreptul federal. Tratatul internațional necesita punerea în aplicare prin adoptarea unei legi federale. Dreptul Uniunii direct aplicabil, în anumite condiții, în cazul în care Bund sau landuri nu o transpun în dreptul intern [1].#1 După aproximativ un an și jumătate, această situație a luat sfârșit odată cu modificarea legislației germane cu privire la această chestiune (umweltrechtsbehelfsgesetz — act de recurs în materie de mediu), care a urmat Hotărârii CJUE și, în cele din urmă, a intrat în vigoare în ianuarie 29, 2013.

II. Sistemul judiciar

Germania sunt independenți și dețin propria administrație. Legea definește organizării instanțelor și sfera de competență. Există instanțe, la nivel de landuri și la nivel federal. Curțile constituționale federale și de curțile constituționale ale landurilor nu fac parte din sistemul instanțelor judecătorești obișnuite. Jurisdicția lor se limitează la subiecte cu un efect direct întrebări din Constituție. Cu

toate acestea, cetățenii pot solicita curților constituționale de a verifica dacă au fost încălcate drepturile lor constituționale (așa-numitele Verfassungsbeschwerde, adică plângeri constituționale), care este un element important al ordinii juridice germane în ansamblul său.

Sistem de instanța germană are mai multe succursale. Așa-numitul instanțele de drept comun se ocupă de cauze care țin de dreptul privat, precum și cauze penale. Separate și într-o anumită măsură, de asemenea, următoarele norme distincte sunt

- instanțele administrative, precum și tribunalele specializate responsabile de cazurile privind
- legislația muncii,
- dreptul fiscal și
- Elemente de drept social.

Pentru cazurile care implică aspecte de mediu, în general, instanțele administrative sunt responsabile. Instanțele administrative au un sistem pe trei niveluri:

- Instanțele administrative (de obicei mai multe în fiecare land)
- Instanțele administrative superioare (de regulă, un responsabil pentru fiecare land)
- Curtea Administrativă Federală (la Leipzig).

În general, instanțele administrative, nivelul cel mai scăzut sunt instanțe de prim grad de jurisdicție, cu posibilitatea de recurs la instanțele administrative superioare și, ulterior, în fața Instanței Federale de contencios administrativ. Cu toate acestea, în unele aspecte legate de mediu, în special în ceea ce privește infrastructura, numai Curtea Federală Administrativă este responsabilă, astfel încât există un singur exemplu și nicio cale de atac posibilă. Aceasta se referă la mai multe cauze referitoare la procedurile plan-approval, de exemplu în domeniul precum

- A infrastructurii feroviare,
- Drumuri interurbane naționale,
- Căile navigabile naționale.

În Germania nu există instanțe diferite care se ocupă de problemele de mediu. Cu toate acestea, majoritatea camerelor jurisdicționale specializate în dreptul mediului.

Căutarea instanței cele mai favorabile nu reprezintă o practică uzuală în Germania. În plus, competența este clar stabilită de lege în prealabil. În caz de dubiu, instanța trebuie să verifice dacă sunt competente, excluzând competența altor instanțe.

Atunci când introduce o acțiune în instanță, reclamantul trebuie să arate că sunt „afectată în nume propriu.” „de sine stătătoare” înseamnă, în primul rând, că, în general, nu este posibil să se afirme că altcineva drepturilor (sau) drepturile natura „etc.” au fost încălcate. Al doilea aspect al „de sine stătătoare” este următoarea: nu este suficient ca o normă de drept nu a fost respectat, dar, pentru a introduce o acțiune în instanță, reclamantul trebuie să demonstreze că statul nu a fost respectată constituie, de asemenea, o normă care acordă un drept specific la acesta.

În domeniul mediului, conceptul de „atingere drepturilor proprii” poate cauza obstacole importante în calea reclamantilor. Numeroase norme juridice protecția mediului nu conferă drepturi particularilor. Astfel, în cazul în care o astfel de normă de drept este încălcat, nu există nicio persoană care ar putea iniția acțiunii în instanță și de a invoca încălcarea drepturilor sale. Pentru o lungă perioadă de timp, acest concept a însemnat că nimeni nu ar putea acționa în justiție atunci când legislația care protejează „doar” mediului a fost încălcat. Situația s-a schimbat în noua legislație a creat posibilitatea de a contesta în mod formal organizațiile de mediu înregistrat cel puțin unele încălcări ale legislației de mediu.

În general, instanțele au drepturi cassatory împotriva deciziilor administrative. Sistemul de separare a puterilor lasă deciziile în materie administrativă administrației. În anumite cazuri, atunci când există o singură decizie, sentință a Curții va solicita administrației să ia o decizie specifică.

III. Accesul la informații

În caz de litigii în temeiul UIG (Umweltinformationsgesetz) (și alte landuri acte) recurgerea în temeiul dreptului administrativ este deschis. Orice decizie privind cererile de informații furnizate de un organism administrativ se consideră a fi un act administrativ care în primul rând a fi contestate într-o procedură de opoziție în temeiul articolelor 68-73 din Codul de procedură judiciară administrativă (Verwaltungsgerichtsordnung VwGO), cu excepția cazului în care procedura de revizuire administrativă este exclusă de legislația landurilor. În cazul în care răspunsul nu este în favoarea solicitantului poate să o atace la instanța de contencios

administrativ. În cazul în care o cerere de informații nu primesc răspuns deloc, acțiunea în constatarea abținerii de a acționa (omisiune) poate fi pornit direct la instanța de contencios administrativ. În unele landuri, ombudsmeni pentru documente privind libertatea de informare sunt, de asemenea, interesele de mediere cu privire la informațiile despre mediu, dar nu există nicio obligație legală sau de sarcinile atribuite acestor organisme.

În temeiul articolul 5 alineatul 4 din UIG, în cazul unui refuz parțial sau complet persoanei care solicită informații trebuie să fie informați cu privire la căile de atac împotriva deciziei și cu privire la organismul care trebuie să fie abordate, precum și termenul în care poate face obiectul unei căi de atac.

Norme de procedură pentru solicitarea de informații sunt după cum urmează: Cererile pot fi formulate în scris sau oral. Proceduri de reclamație trebuie să fie făcută în scris, fie pentru înregistrarea în cadrul autorității, abordând organismul negarea informații în cursul anului la o lună după ce hotărârea a fost pronunțată. Organismul administrativ superior dosare decizia cu privire la obiecție. Recursul în fața Curții trebuie să fie formulată în termen de o lună de la data la care decizia cu privire la obiecție a fost remis solicitantului.

Instanțele pot dispune ca informațiile să fie divulgate parțial sau în totalitate. Există mai multe hotărâri cu privire la definiția informațiilor despre mediu, motivele de refuz, definiția organismelor care au obligații în temeiul UIG și drepturile solicitanților de instanțele germane. (a se vedea <http://www.umweltinformationsrecht.de/urteile.html> (doar germană)).

În general, organele administrative sunt obligate să furnizeze material la instanțe în conformitate cu § 99 punctul 1, teza 1 din VwGO (verwaltungsgerichtsordnung- Codul de procedură judiciară administrativă). Dar aceste materiale ar fi, de asemenea, comunicată reclamantului și în procedurile privind accesibilitatea documentelor nu este, în general, de dorit. Astfel, administrația poate refuza furnizarea de materiale în conformitate cu § 99 alineatul 1 teza 2 din VwGO. Începând cu anul 2001, este posibil ca instanțele germane în vederea revizuirii informațiilor contestate într-o „in-camera-procedure”.

IV. Accesul la justiție în participare publică

Legea prevede participarea publică în cazul anumitor proceduri administrative cu privire la planuri sau proiecte de importanță majoră.

Procedurile de autorizare

După proceduri informale între autoritatea de autorizare și investitorul, investitorul depune o cerere. Participarea publicului este deschis la orice aviz public. Legea prevede ca aviz în Jurnalul Oficial a unei comunități afectate și internetul sau cotidian regionale. Din ce în ce mai multe autorități germane după înștiințarea publică pe internet. După anunțul documentele sunt accesibile pentru cel puțin o lună în locul în care proiectul ar putea avea un efect asupra mediului. Documentele sunt accesibile și în următoarea mai mare oraș. Cetățenii își pot aduce obiecții, în termen de două săptămâni de la afișarea, împotriva proiectului, în timp ce documentele sunt afișate public. Toate obiecțiunile după termenul de șase săptămâni începând cu notificarea publică sunt excluse, ceea ce înseamnă că autoritatea de autorizare nu este obligată să le ia în considerare în deciziile lor. Obiecțiile pot fi argumente împotriva proiectului sau sugestii de optimizare. În majoritatea cazurilor, este la latitudinea autorităților să decidă dacă va exista un eveniment în care publicul este invitat să își aducă obiecții și argumente și să le discute în mod confidențial. În fapt, autoritățile au deseori decide în favoarea unei dezbateri publice. În cazul în care părțile care obiectează la un proiect constată o încălcare a dreptului mediului în decizia Autorității și personale sunt încălcate drepturile părții, să le permită să ia măsuri juridice împotriva deciziei. Pentru mai multe decizii de autorizare de a proceda la nicio declarație de opoziție nu se prevede un organism administrativ superior — parte care obiectează poate să intenteze un proces la instanța administrativă după ce decizia a fost luată.

Instanța administrativă analizează admisibilitatea procesul (i.e.infringement legislației din domeniul mediului, în cazul unei acțiuni individuale și drepturile terților, și decăderea). În cazul în care cauza nu este admisibilă decât toate încălcări concrete ale legislației de mediu și drepturile procedurale trebuie revizuite.

Planurile de utilizare a terenurilor urbane obligatoriu din punct de vedere juridic (bebauungspläne) pot fi examinate de instanțe în două moduri:

- În cazul în care o persoană vizată direct de o decizie privind autorizațiile de construcție (atunci când solicită o autorizație de construcție, în calitate de vecin etc.), persoana poate fi cea care stau la baza planului de urbanism zonal examinate concomitent în cazul în care acest lucru este relevant pentru cazul și, dacă există semne că planul de zonare este eventual afectat de ilegalitate. În cazul în care Curtea constată că planul de urbanism zonal suferă de un nivel semnificativ de eroare, este declarată nevalidă, dar numai în ceea ce privește părțile cauzei (între părți), nu și pentru publicul larg. Această procedură nu au adesea implicații de mediu serioase, ci mai curând abordează dezechilibrele specifice la fața locului în ceea ce privește vecinii proiectului.

- Un control obligatoriu îndreptat împotriva unui plan de utilizare a terenurilor este, de asemenea, posibil, dar numai în termen de un an de la publicarea oficială. Nu toate deficiențele și neregulile din perspectiva unui plan de exploatare a terenului să ducă la anularea sa. Un plan de utilizare a terenurilor nu poate fi declarată nulă în cazul în care Curtea constată cel puțin una dintre „nereguli majore” menționate de lege sau recunoscute de jurisdicție. În cazul în care planul de ocupare a solului este, în cele din urmă, declarat lipsit de validitate în această revizuire generală, din punct de vedere juridic este o „anulat cu efect retroactiv” (ex tunc) și la toată lumea (printre omnes), ceea ce înseamnă că zona în cauză este considerată din punct de vedere juridic în domeniul neprevăzute și, prin urmare, normele juridice privind zonele neplanificate se aplică.

Planurile de utilizare a terenurilor (flächennutzungspläne pregătitoare) și alte normative mai general, deciziile în materie de urbanism nu poate fi controlată în mod direct în privința modului în care este posibil ca obligatorii din punct de vedere juridic, planuri de utilizare a terenurilor. Aici numai în mod indirect este posibilă revizuirea planului de amenajare a teritoriului, în cazul în care este relevant pentru un proiect concret permit acest lucru.

Instanțele reexaminează legalitatea procedurală și materială a unei EIA [2] decizii bazate pe proceduri de evaluare a impactului asupra mediului, dar nici ca atare, nici etape distincte din procedura de evaluare a impactului asupra mediului, cum ar fi deciziile de verificare sau deciziile de delimitare a domeniului de aplicare. #_ftn2 Motivul pentru aceasta este că evaluarea impactului asupra mediului a fost încorporat într-un sistem de autorizare și procedurile juridice existente nu a fost stabilită drept o formă aparte de procedură în dreptul german.

Ca regulă generală, încălcarea unei norme procedurale nu duce decât la anularea unei decizii în cazul în care această încălcare ar fi putut influența decizia. Mai degrabă, proiectul de planificare a suferi unele modificări pentru a remedia încălcările. Numai dacă așa-numitele „erori fundamentale de procedură”, care datează de erori care, indiferent de rezultatul procedurii sunt considerate ca atare, prin lege, acest lucru va duce la anularea deciziei.

Pentru a avea calitate procesuală activă în instanță, trebuie să participe la faza de consultare cu argumentele aduse ulterior în fața unei instanțe de judecată (principiul interdicția). Acest lucru este valabil pentru persoanele și ONG-urile — participarea este o premisă obligatorie pentru o procedură judiciară.

Ca EIM nu poate fi implicată într-un litigiu separat în instanțele germane, a se vedea mai sus — acțiuni în încetare împotriva EIM în sine nu este posibil în Germania.

În teorie, instanțele pot examina final -decisions IPPC [3]. #3 În practică, acest lucru se întâmplă rareori, dat fiind că investitorul are dreptul la o autorizație, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prealabile prevăzute de lege, în special cele enumerate de bundes-immissionsschutz-gesetz emisiilor (BImSchG — federal — Control Act) — acesta ar putea, de asemenea, lua măsurile legale pentru a executa o decizie. Persoanele fizice și ONG-urile de mediu acreditați pot depune o acțiune împotriva ippc-decisions.

În cazul în care reclamantul invocă o încălcare a drepturilor procedurale, Curtea examinează procedura și decide dacă încălcarea este atât de grave, încât acesta să conducă la o anulare a deciziei.

Participarea la procesul de consultare publică în hotărârea privind IPPC este, de asemenea, o condiție prealabilă obligatorie pentru un proces (principiul interdicția). Acțiunea în încetare în procedurile IPPC sunt disponibile. În cazul în care autoritatea administrativă sau instanța acordă executarea imediată a deciziei IPPC, acțiunea împotriva deciziei nu are efect suspensiv. Pentru a pune capăt temporar executarea deciziei IPPC, reclamanților, trebuie în plus să susțin restituirea efect suspensiv.

V. Accesul la justiție în caz de acțiuni sau omisiuni

Numai cererile de indemnizare pot fi depuse direct în instanță împotriva persoanelor fizice în conformitate cu § 1004 coroborat cu § 906 BGB (Bürgerliches Gesetzbuch — Codul civil). Vecinii pot depune reclamațiile (proprietari, locatari proprietari sau). Nu există o definiție unică și generală pentru distanța până la sursă din care rezultă emisii — acesta depinde de impactul emisiilor în cazul individual. Până la o valoare de 5 000 EUR, a litigiilor instanța districtuală este responsabilă și terenul este responsabil pentru toate litigiile mai ridicate valori. Nicio dovadă în cererile de indemnizare trebuie furnizate de reclamant. Există un număr redus de cauze în materie de mediu care se bazează pe cererile de despăgubire, deoarece, de obicei, recurentul solicită încetarea emisiilor, doar rareori sau a perturbărilor monetare indemnizații este solicitată.

Toate celelalte creanțe trebuie să fie tratate în conformitate cu dreptul penal sau legislația privind răspunderea. Oricine poate depune o încărcare în conformitate cu dreptul penal orală sau în scris poliției, organelor administrative sau de control”. Un instrument mai puternic este cererea de urmărire penală. Trebuie abordate în cadrul departamentului procurorului.

Împotriva organismelor de stat un act de mandamus (ordin judecătoresc adresat organului administrativ să desfășoare o acțiune specifică poate fi eliberată direct în instanță doar în cazuri rare. De exemplu rezidenții de pe străzi foarte poluată poate impune

Departamentului rutiere să ia măsuri împotriva zgomotului și a gazelor de evacuare. Însă locuitorii trebuie să demonstreze că organul administrativ contravine legislației de mediu în vigoare sau nu a pus în aplicare o legislație eficientă. În cazul transportului rutier § 35 StVO (straßenverkehrs-ordnung — Cod de trafic) oferă o cale de atac. Cauzele unei astfel de acțiuni sunt rare în legislația germană.

Directiva privind răspunderea [4] este pusă în aplicare în Germania (Umweltverschadensgesetz — daunele aduse mediului).#4 Aspectele legate de răspundere în materie de mediu la nivelul statelor federale (Länder), autoritățile competente sunt responsabile. Landurile determină responsabilitatea într-o ordonanță. Standard comun este ca stat federal, agențiile de mediu sunt responsabile de daunele aduse mediului.

Solicitarea de a se lua acțiuni pot fi emise de orice persoană afectată și ONG-urile de mediu. Persoanele afectate sunt cele care sunt vătămate în drepturile lor în special proprietatea lor sau prin efectul lor în domeniul sănătății, a daunelor de mediu. ONG-urile de mediu trebuie să fie înregistrate în conformitate cu § 3 din recurs Act (Umweltrechtsbehelfsgesetz). Nu există niciun format special necesare pentru solicitarea de a se lua măsuri în acest sens. O cerere ar trebui să includă următoarele părți:

- Expeditor
- Descriere a daunelor aduse mediului

i. Ce s-a întâmplat?

II. Unde a avut loc?

III. Modalitatea de a realiza acest lucru?

IV. Cine este responsabil?

- Cerere privind luarea de măsuri
- Explicație

Nu este nevoie de datele complete — plauzibil Descrierea pagubei cauzate este suficientă.

În cazul în care administrația nu ia măsuri sau acționează cu întârziere, în cazul în care sunt detectate pentru daunele aduse mediului, aceștia pot fi acționați în justiție de ONG-uri active în domeniul mediului. § 2 a actului de recurs în materie de mediu aplicabile pentru cerințele pe care ONG-urile trebuie să îndeplinească, atunci când doresc să intentarea unei acțiuni în justiție. În cazul în care o procedură a fost realizată pentru a stabili acțiunile pentru reabilitarea zonei prejudiciate, ONG-urile trebuie să participe și să-și exprime obiecții.

VI. Altor modalități de acces la justiție

Nu mai există alte mijloace de măsuri corective disponibile în materie de mediu.

Mediatorii sunt disponibile numai într-un context privat — de exemplu, în ziare cotidiene etc. și nu sunt specializate în probleme de mediu. Unii comisari de protecție a datelor să fie, de asemenea, responsabil de accesul la informații în temeiul legilor pentru libertatea de informare (Informationsfreiheitsgesetz — la nivel federal și la nivel de stat federal). De obicei, aceștia sunt familiarizați cu Legea privind informațiile despre mediu, deoarece accesul este mult mai amplă în materie de mediu. Acestea acționează ca mediatori între deținătorii informațiilor și reclamanții. Există procurori specializați în problemele de mediu. Acestea colaborează îndeaproape cu departamentele de poliție în materie de mediu. Aceste departamente să monitorizeze respectarea legislației penale în materie de protecție a mediului, precum și normelor de mediu în general.

VII. Calitate procesuală

Calitate procesuală	Procedura administrativă	Procedura judiciară
Persoane fizice	încălcarea drepturilor proprii conceptului	încălcarea drepturilor proprii conceptului
ONG-uri	În general: ca persoane fizice În cazuri speciale de mediu stabilite prin lege: Poziția suplimentare de calitate procesuală, avocații de interes ecologic, mai multe cerințe trebuie îndeplinite	În general: ca persoane fizice În cazuri speciale de mediu stabilite prin lege: Poziția suplimentare de calitate procesuală, avocații de interes ecologic, mai multe cerințe trebuie îndeplinite
	încălcarea drepturilor proprii conceptului	încălcarea drepturilor proprii conceptului

Alte entități juridice		
Grupurile ad-hoc	încălcarea drepturilor proprii conceptului	încălcarea drepturilor proprii conceptului
ONG-urile străine	În general: ca persoane fizice În cazuri speciale de mediu stabilite prin lege: Poziția suplimentare de calitate procesuală, avocații de interes ecologic, mai multe cerințe trebuie îndeplinite	În general: ca persoane fizice În cazuri speciale de mediu stabilite prin lege: Poziția suplimentare de calitate procesuală, avocații de interes ecologic, mai multe cerințe trebuie îndeplinite
Altele [5]#5	încălcarea drepturilor proprii conceptului	Interdicția, deprecierea concept de drepturi proprii

Instituțiile de stat, altele decât autoritățile direct implicate într-un caz nu au calitate procesuală în cauzele privind problemele de mediu.

VIII. Reprezentare legală

În prima instanță nu este obligatoriu să fie reprezentate de un avocat. În toate cazurile mai mare reprezentare este obligatorie. Cu toate acestea, aproape toate procesele în primă instanță sunt supravegheate de un avocat, deoarece procedurile în materie de mediu sunt atât de complexe, că nespecialiști nu poate supraveghea toate consecințele juridice. Avocați de mediu specializați oferă consiliere în toate stadiile procedurii, de la începutul consultării publice, pentru a evita excluderea de la persoana sau organizația în fața unei instanțe de judecată. Aceasta înseamnă că reprezentarea juridică în Germania joacă un rol crucial. Serviciul de avocați specializați în domeniul mediului care depășesc adesea consilierea juridică obișnuită. Lucrează îndeaproape cu reclamanții; Adeseori răspunsurile sunt elaborate în comun de avocați specializați în domeniul mediului și alți experți cu privire la aspectele în cauză.

O modalitate de a lua legătura cu un avocat este să contactați un ONG și ASK. Aproape toți avocații au o pagină de internet care oferă informații cu privire la specializarea acestora, referințe, servicii și cheltuieli de judecată. Unii avocați într-un spirit de cooperare operează un portal în cadrul căruia datele de contact și linkurile către paginile de internet ale acestora pot fi găsite. <http://www.umweltanwaelte.de/> Unii avocați specializați în domeniul mediului care cooperează în cadrul rețelei idur — informationsdienst Umweltrecht (serviciu de informații, legislația în domeniul mediului). <http://www.idur.de/> Pentru organizațiile membre furnizează un buletin informativ și seminarii cu privire la actualele competențe și noua legislație și consiliere inițială.

IX. Dovezi

În cazul în care instanțele administrative soluționării cauzelor în materie de mediu, care nu se limitează doar la informațiile părțile aduce. Instanțele pot (și trebuie, dacă este necesar) de a examina faptele în nume propriu și, de asemenea, să introducă elemente de probă ele însele (investigație ex officio). Cu toate acestea, în practică, acest aspect este în special până la reclamanții să demonstreze că afirmațiile lor sunt justificate. Pentru a realiza acest lucru, este deseori necesar să se bazeze pe avize ale experților. Astfel, organizațiile de mediu să coopereze cu și să suporte cheltuielile pentru experți în domenii specifice de protecție a naturii de a furniza dovezi.

Elemente de probă noi nu pot fi introduse decât în împrejurări foarte restricționate. În general, există norme foarte stricte, conform căreia orice probe relevante în cazul respectiv trebuie să fie prezentată cât mai curând posibil, și anume adesea în momentul în care administrația decide dacă un proiect poate fi permisă. În cazul în care persoane sau organizații nu dezvăluie preocupările lor în această fază incipientă a dezvoltării proiectului, acestea nu pot aduce aceste argumente în cadrul unei proceduri judiciare ulterioare. Trebuie subliniat, cu toate acestea, că, în pofida dispozițiilor, pentru a formulat contestații la procedura administrativă în termen, elemente noi de probă care pot fi prezentate în orice etapă a procedurilor penale, inclusiv în ultima ședință de judecată.

Curțile de justiție sunt independente și libere să controleze elementele de probă, pentru a aprecia dacă există o încălcare a legii și să evalueze modul în care încălcarea este gravă.

X. Măsurile sau acțiunile în încetare

Ca regulă generală, o cale de atac sau acțiunea introdusă în fața instanței împotriva unei decizii administrative are un efect suspensiv. Cu toate acestea, există mai multe excepții de la această regulă. Nu există niciun efect suspensiv în mai multe cazuri prevăzute de lege, în special în cazul în care legislația specifică exclude efectul suspensiv — cum este cazul în cele mai multe probleme de mediu.

În cazul în care nu există niciun efect suspensiv, decizia administrației este în vigoare și pot fi executate imediat, indiferent dacă este vorba despre o cale de atac sau o acțiune în instanță, cu excepția cazului în care reclamantul solicită în mod explicit Curții să acorde efect suspensiv, iar Curtea este de acord.

Este posibilă o acțiune în încetare în procedurile judiciare în general. În domeniul mediului joacă un rol important, de exemplu, în cazul în care o deteriorare ireversibilă a resurselor naturale este în joc. Acțiunea în încetare este îndreptată împotriva deciziei administrative.

Atunci când solicită o acțiune în încetare, reclamantul trebuie să demonstreze că cererea ar putea fi acceptabilă în mod regulat, non-injunctive acțiunii. În plus față de faptul că reclamantul trebuie să demonstreze că este necesară decizia preliminară a Curții, și anume că unele elemente din speță este atât de urgentă încât decizia într-o procedură judiciară periodică ar interveni prea târziu, pentru a obține măsuri în încetare. Această urgență nu poate conduce la situații diferite. De exemplu, urgență se poate baza pe faptul că, în cazul în care un proiect nu a fost sistat înaintea deciziei Curții, s-ar produce daune ireversibile (de exemplu, tăierea copacilor, distrugerea peisajelor naturale etc.). Ca o acțiune în încetare nu poate fi solicitat în cazul în care este un aspect urgent, nu există un termen stabilit.

Căile de atac împotriva deciziilor în încetare sunt posibile. Cu toate acestea, este la latitudinea instanței responsabile să decidă dacă să acorde dreptul la o cale de atac și cauza trebuie să fie de maximă importanță.

XI. Costuri

Categorii de cost

Atunci când doresc să aibă acces la justiție în probleme de mediu, un solicitant se confruntă, de obicei, costurile în următoarele categorii de costuri:

- **Cu privire la cheltuielile de judecată pentru procedurile administrative (widerspruchsverfahren)**

În unele probleme de mediu a solicitanților care doresc să inițieze o procedură administrativă ca un prim pas. De exemplu, cazurile în care rezidenții încearcă să asigure autorităților municipale să ia măsuri împotriva zgomotului excesiv cauzat de trafic sau de zonele industriale. În acest sens, solicitanții trebuie să depună o plângere scrisă (Widerspruch) — autoritatea responsabilă atunci când explică de ce decizia autorității sau acțiune le încalcă drepturile. Costurile aferente acestei proceduri sunt relativ scăzute.

Cu toate acestea, în marea majoritate a problemelor de mediu, de exemplu, în cazul în care o evaluare a impactului asupra mediului este în cauză, o plângere prin intermediul unei proceduri de revizuire administrativă nu este posibilă. În schimb, solicitanții trebuie să aibă autoritatea responsabilă în fața instanței imediat.

- **Taxele judiciare**

În cazul în care solicitanții trebuie să se adreseze instanțelor în probleme de mediu, taxe judiciare diferite se aplică în funcție de care se decide în cele din urmă. Există

- **Taxe pentru începutul procedurii**
- **Taxe pentru recurs**
- **Taxe pentru măsuri provizorii:** În cazul în care situația este atât de urgentă încât momentul cazul ar adopta judiciară obișnuită ar avea ca rezultat daune majore, solicitanții pot cere măsuri provizorii, a solicitat, de asemenea, acțiunea în încetare (Einstweiliger Rechtsschutz). Taxele judiciare se aplică și în aceste cazuri.
- **Onerariile avocaților**

În cazul în care avocații sunt necesare pentru reprezentarea juridică în instanță, onorariile avocaților se adaugă o parte decisivă într-un caz suportă costurile. În cazul în care cauza este pierdută în cele din urmă, solicitanții pot fi nevoiți să plătească nu doar pentru propria lor avocaților de costuri, însă pot fi încărcate cu costurile aferente avocaților părâtului într-o anumită măsură. De obicei, autoritatea publică să se evite onorariile avocaților este reprezentat de angajații săi, dar părților private, cum ar fi investitorii pot fi reprezentate de avocați care pot conduce la costuri care ar trebui acoperite de partea care pierde.

- **Costul elementelor de probă, Onorariile experților**

În domeniul mediului, numeroase fapte care sunt importante pentru decizie de procedură (probe) trebuie să fie analizate și prezentate de către specialiști. Mai mult aptitudinile și timpul care trebuie investit în analizarea și prezentarea faptelor relevante, cu atât costurile sunt mai ridicate sunt pentru analize științifice și de experți.

Calcularea costurilor în funcție de sistemul de suma în litigiu (streitwert)

În conformitate cu Legea privind cheltuielile de judecată (Gerichtskostengesetz/GKG) taxa judiciară depinde de așa-numita suma în litigiu (streitwert), care este stabilită de instanță. Aceasta înseamnă că Curtea este estimarea modului în care interesul caz ar putea fi exprimat în bani. Cu cât mai mare este această sumă în litigiu stabilită de Curte, cu cât sunt mai mari taxele judiciare, precum și a altor costuri conexe (cum ar fi onorariile avocaților) care, într-o anumită măsură, sunt calculate în consecință.

Între 2002 și 2006, în domeniul mediului, suma în litigiu a fost stabilită între 2 000 și 260.000 (!) în cazuri excepționale. Din punct de vedere statistic, suma se situează între 20.000 și 25.000 de euro, cu toate acestea, sumele variază în mod semnificativ. Aproximativ 8 % din cereri au fost probleme legate de protecția naturii sumele în litigiu de până la 2 000 EUR, 24 % între 2000 și 10.000 și cu încă 21 % între 10.000 și 15.000 EUR. Aceasta înseamnă că, în majoritatea acestor cazuri, o sumă de maxim 15.000 EUR a fost baza de calcul al costurilor. Cu toate acestea, în aproximativ 32 % din cazuri, în cursul acestei perioade, suma în litigiu a fost stabilit între 15.000 și 40.000 de euro și la aproximativ 15 % în 75.000.

Astfel, costurile legate de litigii în materie de mediu variază considerabil. Este foarte dificil, să aibă o bună estimare a costurilor în prealabil.

Calcularea costurilor pentru începerea unei proceduri

În ceea ce privește Tribunalul de Primă Instanță, o sumă de aproximativ 5 000 de euro, în cazul în care există o valoare de 25,000 EUR în cauză.

Această sumă este compusă din 933 EUR din taxe procedurale la care se adaugă aproximativ 1 700 EUR onorarii de avocat pentru fiecare din cele două părți a avocaților în conformitate cu ratele de rambursare prevăzute de lege, la care se adaugă TVA, respectiv $933 + (2 \times 1700) + \text{TVA}$. Costurile aferente propriului avocat poate fi considerabil mai mari, deoarece majoritatea experților nu funcționează pe avocații „regimului de taxe stabilite prin lege, ci pe contracte individuale și de a percepe cinci figura sume. Această sumă nu include niciun cost pentru probe/avize ale experților, care poate depăși această sumă până în prezent.

După cum s-a arătat anterior, suma în litigiu poate fi mai mic, dar, de asemenea, cu mult mai mare decât 25,000 EUR, ceea ce reduce și mărește costurile în consecință: Pentru suma în litigiu de 2 000 EUR costuri procedurale și costuri avocaților fără costuri pentru elemente de probă ar fi de aproximativ 1 000 EUR, pentru o sumă de aproximativ 4 000 EUR, stabilit la 15,000 EUR a litigiilor trebuie să fie calculate. Acest procent se ridică la 6.800 dacă suma în litigiu este stabilită la 40.000 de ani, și la 9,500 EUR, dacă suma în litigiu este stabilit la 75.000 de euro.

Calcularea costurilor pentru introducerea unei căi de atac

Pentru cea de a doua instanță” (Berufung), dacă este cazul, costuri procedurale și costuri avocaților fără costuri pentru elemente de probă ar fi de aproximativ 5,800 EUR, dar pot crește până la 7 700 EUR.

În al treilea rând (revizuire), dacă este cazul, aproximativ aceeași sumă se aplică.

Aceste cifre se referă la o sumă estimată în litigiu de 25,000 EUR, costurile reale ar putea fi considerabil mai mici sau mai mari sau mai mici decât cele prevăzute, în cazul în care instanța responsabilă stabilește o altă sumă în litigiu.

Calcularea costurilor pentru acțiunea în încetare (Vorläufiger Rechtsschutz/einstweilige Verfügung)

Sumele în litigiu, precum și taxele judiciare sunt de aproximativ 50 % din suma care urmează a fi plătită în cadrul unei proceduri judiciare obișnuite. Cu toate acestea, o situație care nu este decis în acest stadiu, astfel încât costurile pentru măsurile sau acțiunile în încetare sunt costuri suplimentare, urmat, de obicei, de costurile următoarelor exemplu (E).

Câștigurile și pierderile unei cauze — care va plăti ceea ce în final?

În domeniul mediului, normele generale privind procedura judiciară administrativă se aplică. O parte dintre aceste norme este principiul conform căruia „cine pierde, plătește” de la § 154 din Codul de procedură administrativă (Verwaltungsgerichtsordnung — VwGO). Aceasta înseamnă că parte învinsă trebuie să plătească toate taxele judiciare, remunerarea propriul avocat și, de asemenea, pentru a rambursa avocatul părții câștigătoare. Cu toate acestea, legislația stabilește un plafon al sumei necesare pentru rambursarea părții câștigătoare în cazul în care onorariul de avocat trece dincolo de normele generale. Acestea variază în funcție de suma în litigiu. Denumirea estimări o sumă cuprinsă între 700 EUR și 2 500 EUR pentru primul exemplu, 900 EUR până la 3 000 EUR pentru al doilea gram și între 900 EUR și 2 000 EUR pentru al treilea rând, dacă este cazul, toate cifrele referitoare la suma în litigiu de 25,000 EUR.

Costul elementelor de probă, Onorariile experților

Costuri legate de dovezi și onorariile experților nu sunt incluse în estimările de mai sus. În acest caz, principiul „cine pierde, plătește” nu se aplică: Partea care introduce un raport de expertiză sau alte elemente de probă trebuie să suporte costurile aferente. Chiar și în cazul în care o parte are câștig de cauză, ele nu sunt rambursate automat. Cu toate acestea, Curtea poate decide ca parte învinsă dovezi trebuie să suporte costurile celeilalte părți, în întregime sau în parte. În cazul în care instanța a dispus de probă să fie introdusă, din nou, partea căzută în pretenții trebuie să suporte ei.

Costul mediu tipice a probelor într-un caz este dificil de estimat. Costul dovezii sub formă de avizul unui expert este dificil de obținut în 5.000 și este probabil că va ajunge până la 25,000 EUR în medie. În multe cazuri, atunci când mai mulți experți sunt necesare pentru diferite pot fi semnificativ mai mari.

XII. Mecanisme de asistență financiară

Scutirile de la costurile aferente sau procedurale în materie de mediu

Nu există derogări de la cheltuielile procedurale sau legate între ele în domeniul mediului, al organizațiilor de protecție a mediului, sau cazurile similare.

Asistența financiară și asistența judiciară în probleme de mediu

În conformitate cu punctul 116 din ZPO (Zivilprozessordnung/Codul de procedură civilă) și § 166 Codului de procedură administrativă (Verwaltungsgerichtsordnung/Cod de procedură administrativă)

- persoane fizice
- precum și entități juridice (de exemplu, organizațiile de mediu)
- În cazul în care își au sediul sau reședința din Germania sau într-un stat membru al UE sau al SEE, acestea pot solicita asistență financiară în cazul în care doresc să introducă o acțiune în instanță și care nu dispun de resurse pentru a realiza acest lucru.

Persoanele fizice trebuie să demonstreze că nu dispun de resurse financiare pentru a participa la un proces fără asistență judiciară și că doresc să aducă în fața Curții de Justiție are suficiente șanse de succes și nu este, de asemenea, abuzivă.

În plus, personalitatea juridică, cum ar fi organizațiile de protecție a mediului trebuie, de asemenea, să demonstreze că a nu continua acțiunea ar fi contrară interesului public.

Cu toate acestea, în practică, posibilitatea ca organizațiile de protecție a mediului poate solicita asistență judiciară în probleme de mediu nu are nicio relevanță deoarece până acum nu pare a fi nici un exemplu în cazul în care asistența judiciară a fost acordată într-un caz înaintat de o organizație de protecție a mediului. Unul dintre motivele pentru care este posibil ca instanțele responsabile să stabilească dacă o persoană sau o asociație îndeplinește criteriul „lipsa resurselor” a instituit standarde stricte.

În 2008, OVG Münster (Tribunalul Administrativ Superior al Landului Renania de Nord-Westfalia) a hotărât, de exemplu, că o cerere de asistență judiciară lansată de o organizație de protecție a mediului a fost necuvenită, deoarece întreprinderea a ratat de a crea o rezervă financiară în scopuri juridice în trecut și ar putea încerca, de asemenea, să obțină fonduri în special pentru cazul în care aceasta a dorit să aducă în fața Curții de Justiție.

Organizația a fost declarată ca nefiind lipsite de fonduri, cu excepția cazului în care acesta petrecut-o în întregime fondurile actuale cu privire la cauza aflată pe rol. În plus, conform Curții de Justiție și averile personale ale membrilor organizației ar trebui luate în considerare înainte ca ajutoarele trebuiau să fie luate în considerare.

Asistența juridică pro bono, organizații juridice de mediu de interes public sau avocați

Spre deosebire de alte domenii, precum legea privind migrația, ad hoc sau instituționalizate de asistență judiciară pro bono caritabile sau acțiuni de avocați nu au tradiție în domeniul aspectelor de mediu, chiar dacă unii experți în domeniu sunt total de acord cu cote reduse în unele cazuri. În general, avocați specializați în dreptul mediului sunt rare și, prin urmare, costisitoare.

Majoritatea cauzelor în materie de mediu sunt inițiate de organizațiile de protecție a mediului. Organizațiile de mediu au uneori mai mari de personal specializat pe aspecte relevante în acest caz. Cu toate acestea, se întâmplă rar ca organizațiile „Experții sunt avocați specializați în același timp.

Clinici juridice vizând cauze în materie de mediu

Până în prezent, rarele clinici juridice existente în Germania nu se ocupă de cazurile legate de mediu. Înainte de 2008, era chiar ilegală de exploatare clinici juridice în Germania, furnizarea de asistență juridică a fost în mod oficial de privilegiul exclusiv al

avocaților care își exercită profesia în cauză. Orice altă persoană, chiar activă profesioniștilor din domeniul juridic, cum ar fi judecătorii, riscă urmărirea penală atunci când acordarea de asistență juridică în afara acestui cadru juridic strict. În urma reformei din 2007/2008 clinici juridice să poată funcționa într-o clinică de mediu, cu toate acestea, nu a fost încă stabilită.

XIII. Respectarea termenelor

Procedurile de autorizare administrativă, termenele de livrare a deciziilor. În general, procedurile de autorizare pentru instalații industriale există o limită de timp de 7 luni pentru proiectele de anvergură și de 3 de luni pentru proiectele mai mici. Administrația poate prelungi termenele în cazul în care aceștia pot solicita un motiv bine întemeiat. În procedurile de autorizare pentru proiectele de mare anvergură, cum ar fi drumuri, căi ferate, căi navigabile naționale nu există termene fixe, ci ca deciziile să fie luate „în termen rezonabil” sau „în mod eficient”.

În ceea ce privește contestarea omise, dacă autoritățile nu se pronunță asupra unui proiect, în ciuda faptului că au fost furnizate împreună cu documentele relevante, ar trebui să fie posibilă introducerea de autoritatea în instanță după trei luni de lipsă de acțiune.

În conformitate cu datele publicate de Ministerul Federal al Justiției în 2011 [6], există o perioadă de 10,9 luni pentru procedurile în primă instanță, în medie, cu 4,6 luni în cel mai scurt timp, în medie, în anumite landuri și 25 luni în medie fiind de cea mai lungă perioadă de timp în alte landuri. #6 În cazul procedurilor inițiate la instanțele administrative superioare, nu există o durată de 15,7 luni pentru procedurile în primă instanță pe o medie națională, cu 6,3 luni în cel mai scurt timp, în medie, în anumite landuri și 28 luni în medie fiind de cea mai lungă perioadă de timp în alte landuri. Astfel, chiar și o medie proces poate dura mai mulți ani atunci când două sau mai multe cazuri sunt implicate.

După ce Germania a fost criticată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în noiembrie 2011 a fost adoptată o nouă legislație care să le permită părților unui caz în instanță pentru a avertiza o instanță atunci când procedurile sunt în pericol de a lua prea mult și să solicite despăgubiri speciale dacă procedura ar dura prea mult timp [7]. #7

XIV. Alte aspecte

Ministerul federal a publicat un ghid care prezintă o imagine de ansamblu cu privire la drepturile care decurg din Convenția de la Aarhus, inclusiv în ceea ce privește accesul la justiție. <http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/a.to.j/AnalyticalStudies/handbook.final.pdf> ONG-urile publicat mai multe ghiduri și manuale de capitole regionale și activiști.

De exemplu: [Ghid: Drepturile grupurilor ecologiste să participe și să intenteze un proces \(PDF, în limba germană\)](#). Mai multe informații detaliate pot fi găsite pe pagina de internet a Ministerului mediului și participarea publică la Institutul independent pentru problemele de mediu. <http://www.ufu.de/en/environmental-law.html>

Soluționarea alternativă a litigiilor este utilizat în Germania mai frecvent în ultimii ani. În domeniul mediului ar depinde de aspectul dacă judecătorii din cadrul instanțelor în cauză sunt pregătiți pentru aceasta. În instanțele de contencios administrativ din Schleswig (Schleswig-Holstein) și Greifswald (Mecklenburg-Pomerania Occidentală) au programe speciale de mediere. Între 2007 și 2010 au existat doar două proceduri de mediere în instanțe înregistrate. Unele cunoscute de mediere a avut loc în cursul procedurilor de autorizare pentru infrastructură de mari dimensiuni (aeroportul Berlin, Frankfurt și aeroportul de la gara principală din Stuttgart). Însă nu i-au putut preveni litigiile după luarea deciziei.

XV. În cazul străinilor

Unul dintre pilonii principali ai Constituția germană, Grundgesetz clauză împotriva discriminării. Din anul 2006, Germania are, de asemenea, în mod explicit, actul privind egalitatea de tratament (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), care a fost dezvoltat pentru că cerințele legislației europene anti-discriminare și include norme mai detaliate privind combaterea discriminării, în special în materie de dreptul muncii, dreptul fiscal, dreptul civil și oferă soluții speciale pentru a lupta împotriva discriminărilor în acțiuni sau inacțiuni a statului și, de asemenea, unor persoane private. Cu toate acestea, nu există în dreptul procedural anti-discrimination-rules speciale până în prezent.

În conformitate cu Legea privind procedurile judiciare limba germană trebuie să fie utilizate în proceduri necontencioase și contencioase. Există o excepție privind domeniile în landul Brandenburg, în care minoritățile sorbian-speaking are dreptul de a-și folosi propria limbă.

Germania până în prezent nu oferă în mod regulat și să suporte cheltuielile pentru traducere în procedurile judiciare. Audieri în fața instanței de contencios administrativ din costurile de interpretare pot fi considerate cheltuieli de judecată (auslagen) și, în acest caz, ar trebui să fie suportate de partea căzută în pretenții.

XVI. Cazuri transfrontaliere

Cetățenilor din țările afectate de proiecte care pot avea un impact de mediu transfrontaliere au drepturile recunoscute prin Convenția de la Espoo, espoo-related legislației UE, Convenția de la Aarhus și aarhus-related legislației UE, precum și prin acorduri bilaterale. Pentru ONG-urile nu există dispoziții speciale, se bucură de calitate indicate la rubrica VII.

Linkuri utile

- Portal web național pentru legislație <http://www.gesetze-im-internet.de/>
- Legislația privind accesul la justiție:
  - [Actul de recurs în materie de mediu \(umweltrechtsbehelfsgesetz\)](http://www.bmu.de/files/english/pdf/application/pdf/umwelt_rechtsbehelfsgesetz_en_bf.pdf), versiunea în limba engleză. http://www.bmu.de/files/english/pdf/application/pdf/umwelt_rechtsbehelfsgesetz_en_bf.pdf
  - Actul de recurs în materie de mediu (umweltrechtsbehelfsgesetz), versiunea în limba germană <http://www.gesetze-im-internet.de/umwrg/>
- [Avocați pe probleme de mediu](#)
- [Servicii de informare \(idur- informationsdienst Umweltrecht, legislația în domeniul mediului\)](#)

[1] După hotărârea CJUE în cauza C-115/09 (Bund/Trianel) în mai 2011 privind Oficiul german

punerea în aplicare a Directiva 2003/35/CE, aceasta a fost situația în cazurile legate de accesul la justiție pentru organizațiile de mediu.

[2] Evaluarea impactului asupra mediului

[3] Prevenirea și controlul integrat al poluării

[4] Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind de mediu

Răspundere

[5] Această categorie ar trebui să includă toate părțile potențial interesate care nu sunt acoperite la punctele anterioare, de ex., autoritățile competente dețin calitate procesuală împotriva deciziilor altor autorități competente etc.?

[6] http://www.bmj.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2011/20111014_Durchbruch_beim_Schutz_vor_ueberlangen_Gerichtsverfahren.html (doar germană)

[7] http://www.bmj.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2011/20111014_Durchbruch_beim_Schutz_vor_ueberlangen_Gerichtsverfahren.html (doar germană).

Această pagină este o versiune realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

Ultima actualizare: 14/09/2016